

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Fremsat den 6. marts 1964 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 34 af 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, 2. punktum, ændres ordene „I det andet, tredje og fjerde skatteår efter en almindelig vurdering“ til: „I de følgende skatteår i vurderingsperioden“.

2. § 10, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Med virkning fra skatteåret 1965-66 nedsættes ejendomsskyldpromillen med $\frac{1}{7}$ af den i henhold til stk. 1 gældende promille. Tilsvarende nedsættelse af ejendomsskyldpromillen foretages efter den 14. almindelige vurdering og efter hver senere almindelig vurdering.“

3. § 12, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Med virkning fra skatteåret 1965-66 nedsættes ejendomsskyldpromillen med $\frac{1}{7}$ af den for skatteåret 1960-61 gældende promille. Tilsvarende nedsættelse af ejendomsskyldpromillen foretages efter den 14. almindelige vurdering og efter hver senere almindelig vurdering.“

4. § 16, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Med virkning fra skatteåret 1965-66 nedsættes ejendomsskyldpromillen med $\frac{1}{7}$ af den for skatteåret 1960-61 gældende promille. Tilsvarende nedsættelse af ejendomsskyldpromillen foretages efter den 14. almindelige vurdering og efter hver senere almindelig vurdering.“

§ 2.

I lov nr. 39 af 15. februar 1963 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme ændres i § 3, stk. 2, 1. punktum, ordene „skatteårene 1963-64, 1964-65 og 1965-66“ til: „skatteårene 1963-64, 1964-65, 1965-66 og 1966-67“.

§ 3.

Gyldigheden af de af indenrigsministeren i medfør af § 23 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme stadfæstede vedtægter for opkrævning af døgnafgift forlænges indtil den 31. marts 1966.

§ 4.

Denne lov finder anvendelse fra og med skatteåret 1965-66.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag står i forbindelse med det samtidig hermed af finansministeren forelagte forslag til lov om udskydelse af den 13. almindelige vurdering m. v. og indeholder alene sådanne ændrin-

Indenrigsmin. 6. kt. j. nr. 6008/63.

ger i reglerne om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, som må anses for nødvendige eller dog naturlige i tilknytning til vurderingens udskydelse.

Ad § 1, nr. 1, samt § 2.

Ifølge bestemmelserne i § 3, stk. 2 og 3, i lov nr. 34 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme som ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963 kan grundskyldpromillen i sognekommuner med indtil 3.000 indbyggere i det første skatteår efter en almindelig vurdering ikke pålignes med en promille, der er mere end en fjerdedel højere eller lavere end grundskyldpromillen i det første skatteår efter den foregående almindelige vurdering. I det andet, tredje og fjerde skatteår efter en almindelig vurdering kan grundskyldpromillen ikke forhøjes eller nedsættes med mere end en fjerdedel i forhold til grundskyldpromillen i det første skatteår efter den pågældende almindelige vurdering. Ifølge lovens § 4, stk. 2, kan et særligt nævn (dispensationsnævnet vedrørende sognekommunal grundskyld) dog, når særlige omstændigheder taler derfor, tildele, at grundskyldpromillen ændres ud over de nævnte grænser. Anvendelsen af de nævnte bestemmelser forudsætter, som det vil ses, fireårige vurderingsperioder, og da indeværende vurderingsperiode ved den étårige udskydelse af den 13. almindelige vurdering bliver af en varighed på 5 år, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om udgangspunktet for grundskyldpromillens bevægelighed også i det femte skatteår, og det synes naturligt at lade de for de foregående skatteår gældende regler finde anvendelse også i det sidste skatteår af den forlængede periode. En dertil sigtende bestemmelse, der tillige vil regulere dette forhold i tilfælde af eventuelle fremtidige udsættelser af de almindelige vurderinger, er optaget i lovforslagets § 1, nr. 1.

Bestemmelserne i den kommunale ejendoms-kattelov om grænser for den sognekommunale grundskyldpromilles bevægelighed gennemføres med virkning fra og med skatteåret 1963-64 i forbindelse med bortfaldet af de hidtidige bestemmelser om fastsættelse af et ligningsforhold i sognekommunerne og har til formål at hindre for store udsving i grundskyldpromillernes størrelse fra skatteår til skatteår. Da grundskyldpromillerne i en del kommuner imidlertid var ændret ret væsentligt fra skatteåret 1961-62 — det første skatteår efter den 12. almindelige vurdering — til skatteåret 1962-63, og det derfor ville være mindre rimeligt, at alene grundskyldpromillen i skatteåret 1961-62 skulle danne udgangspunkt for grundskyldpromillens bevægelighed i den resterende del af indeværende vurderingsperiode (skatteårene 1963-64 og 1964-65) og det første skatteår efter den 13. almindelige vurdering, der i tilfælde af vurderingens gennemførelse pr. 1. september 1964 ville blive skatte-

året 1965-66, blev det endvidere i § 3, stk. 2, i den nævnte lov af 15. februar 1963 bestemt, at grundskyldpromillen i skatteårene 1963-64, 1964-65 og 1965-66 uden tilladelse fra det særlige nævn desuden kunne fastsættes indtil en fjerdedel højere eller lavere end den for skatteåret 1962-63 gældende promille. Også efter udskydelsen af tidspunktet for den 13. almindelige vurdering fra den 1. september 1964 til den 1. september 1965 må det anses for rimeligt, at grundskyldpromillerne i det sidste skatteår i indeværende vurderingsperiode, der herefter vil blive skatteåret 1965-66, og det første skatteår i den følgende periode, skatteåret 1966-67, kan fastsættes indtil en fjerdedel højere eller lavere såvel i forhold til den for skatteåret 1961-62 som den for skatteåret 1962-63 gældende promille, og en dertil sigtende bestemmelse er derfor optaget i lovforslagets § 2.

Ad § 1, nr. 2-4.

Ifølge bestemmelserne i den kommunale ejendoms-kattelovs § 10, stk. 2, (jfr. § 32, stk. 1), § 12, stk. 2, og § 16, stk. 2, nedsættes de fikserede ejendoms-kylpromiller såvel i bykommunerne som i sognekommunerne og amtskommunerne med $\frac{1}{7}$ efter den almindelige vurdering, der i henhold til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme skal finde sted i 1964. Efter hver senere almindelig vurdering nedsættes ejendoms-kylpromillerne ligeledes med $\frac{1}{7}$, således at ejendoms-kyllden skulle bortfalde helt med udgangen af skatteåret 1988-89.

Under hensyn til, at der herved er skabt en forventning om, at aftrapningen af ejendoms-kyllden vil blive påbegyndt fra og med skatteåret 1965-66, samt til, at en udskydelse af den almindelige vurdering ikke nødvendiggør en udskydelse af aftrapningen, foreslås det, at denne som påtænkt påbegyndes fra og med skatteåret 1965-66 uanset udskydelsen af den almindelige vurdering. Den fikserede kommunale ejendoms-kyl udgør ca. 262,5 mill. kr., der således fra og med skatteåret 1965-66 vil blive nedsat med ca. 37,5 mill. kr.

Ad § 3.

Ved stadfæstelsen af vedtægter for opkrævning af dækningsafgift af offentlige ejendomme og kontor- og forretnings-ejendomme m. v. i henhold til bestemmelserne i § 23 i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme har indenrigsministeriet begrænset vedtægternes gyldighed til tiden indtil

den 31. marts 1965, idet det var hensigten efter den 13. almindelige vurdering at foretage en prøvelse af, om de i vedtægterne fastsatte promiller for afgiftens beregning fortsat måtte anses for rimelige under hensyntagen til de ved vurderingen konstaterede

ejendoms- og grundværdier. I forbindelse med udskydelsen af den almindelige vurdering vil det være naturligt at forlænge vedtægternes gyldighedstid indtil udløbet af den forlængede vurderingsperiode, d. v. s. til den 31. marts 1966.